

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XXXIV. Se cebro implicari seductionibus oculorum, in luce solis, & rebus pulchris ac artificiosis, cum ad pulchritudinem divinam unice sit aspirandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

boni vobiscum intus agitis, unde facta procedunt. Nam qui non agitis, non vos hæc movent. Tu autem Domine Deus meus, respice, exaudi, & vide, & miserere, & sana me: in cuius oculis mihi quæstio factus sum, & ipse est languor meus.

N O T Æ.

Apparet incredibilis puritas S. D. qua conscientiam ab omni etiam levi peccato, quale esse potest, delectari liberius cantu Ecclesiastico, mundam servare studuit. Quod ipsius exemplum movere saltem nos debet, ad cantus leviores ab Ecclesia arcendos, & omne petulantia genus in templo vitandum.

C A P. XXXIV.

Se crebro implicari seductionibus oculorum, in luce Solis, & rebus pulchris ac artificiosis, cum ad pulchritudinem divinam unice sit aspirandum.

1. **R**estat voluptas oculorum istorum carnis meæ, de qua loquor confessiones, quas audiant aures templi tui, aures fraternæ ac piæ, ut concludamus tentationes concupiscentiæ carnis: quæ me adhuc ^{2 Cor. 5.} _{2.} pulsant ingemiscentem, & habitaculum meum, quod de cælo est, superindui cupientem. Pulchras formas & varias, nitidos & amœnos colores amant oculi. Non teneant hæc animam meam; teneat eam Deus, ^{Gen. 13, 17} qui hæc fecit, bona quidem valde, sed ipse est bonum meum, non hæc. Et tangunt

me vigilantem totis diebus, nec requies ab eis datur mihi sicut datur à vocibus canoris aliquando ab omnibus in silentio. Ipsa enim regina colorum lux ista, perfundens cuncta quæ cernimus, ubi per diem fuero, multimodo allapsu blanditur mihi aliud agenti, & eam non advertenti. Insinuat autem se vehementer, ut si repente subtrahatur, cum desiderio requiratur: & *a* si diu absit, contristat animum. O lux, quam videbat Tobias, cum clausis oculis istis, filium docebat vitæ viam, & ei præibat pede caritatis, nusquam errans! Aut quam videbat Isaac, prægravatis & operis senectute carneis luminibus, cum filios non agnoscendo benediceret, sed benedicendo agnoscere meruit! Aut quam videbat Iacob, cum & ipse prægrandi ætate captus oculis, in filiis præsignata futuri populi genera, luminoso corde radiavit: & nepotibus suis ex Ioseph, *b* divexas mystice manus, non sicut pater eorum foris corripibat, sed sicut ipse intus discernebat, imposuit. Ipsa est lux, una est, & alia non est, & unum omnes, qui vident & amant eam. At ista corporalis, de qua loquebar, illecebrosa ac periculosa dulcedine, condit vitam seculi cæcis amatoribus. Qui autem de ipsa laudare te norunt, Deus creator omnium, absumunt eam in hymno tuo, non assumuntur ab ea, in somno suo. Sic esse cupio.

3. Resisto seductionibus oculorum, ne implicentur pedes mei, quibus ingredior viam tuam, & erigo ad te invisibiles oculos, ut tu evellas de laqueo pedes meos. Tu
sub-

subinde evellis eos, nam illaqueantur. Tu non cessas evellere, ego autem crebro hæreo, ubique sparsis insidiis; quoniam *non dormies, neque dormitabis, qui custodis Israel.* Quam innumerabilia variis artibus & opificiis, in vestibus, calceamentis, vasis, & hujusmodi fabricationibus, picturis etiam, diversisque figmentis: atque his usum necessarium atque moderatum, & piam significationem longe transgredientibus, addiderunt homines ad illecebras oculorum! c foras sequentes, quod faciunt; intus relinquentes, à quo facti sunt; & exterminantes, quod facti sunt.

4. At ego Deus meus & decus meum, etiam hinc tibi dico hymnum, & sacrificio laudem sanctificatori meo; quoniam pulchra trajecta per animas in manus artificiosas, ab illa pulchritudine veniunt, quæ super animas est, cui suspirat anima mea die ac nocte. Sed pulchritudinū exteriorum operatores, & sectatores inde trahunt approbandi modum, non autem inde trahunt utendi modum. Et ibi est, & non vident eum, ut non eant longius, & *fortitudinem suam ad te custodiant*, nec eam spargant in delitiosas lassitudines. Ego autem hæc loquens atque discernens, etiam istis pulchris gressum innecto. Sed tu evellis Domine, evellis tu, quoniam *miserericordia tua ante oculos meos est.* Nam ego capior miserabiliter, & tu evellis misericorditer, aliquando non sentientem, quia suspensus incideram; aliquando cum dolore, quia jam inhæseram.

N O T Æ.

- a *Et si diu absit, contristat animum*) hinc cæci qui omni lucis usu carent, miseri judicantur, ipseque patientissimus Tobias, *quale gaudium, inquit, mihi erit, qui in tenebris sedeo; & lumen cali non video?*
- Tob. 5,
12.
- Gen. 48. b *Divexas mystice manus*) Ioseph Iacob patri, filios benedicendos offerens, Manassen majorem natu statuit ad dexteram patris, Ephraim juniorem ad sinistram. Sed Iacob commutans manus decussatim, dextram posuit supra Ephraim, sinistram supra Manassen, etsi renitente patre. Vidit nimirum Iacob lumine prophetico illustratus, Deum velle minorem majori præponere.
- c *Foras sequentes, quod faciunt*) dum delectantur opificiis & artificiis suis, intus relinquentes Deum, à quo facti sunt, & exterminantes in se imaginem illius, secundum quam facti sunt.

V S V S.

1. Insigne exemplum præluceat S. D. ad custodiam oculorum; nimirum pulchritudine Dei captus, pulchritudinem creaturarum non æstimat, nec sectatur.
2. Docet, quomodo à luce corporea assurgere debeamus ad lucem incorpoream, & longe majoris facere quam illam: item ex artificiis hominum, ascendere ad artificem ipsorum artificum Deum.
3. Monet ipsos artifices, ut non solum opera sua artificiose, prælucente divina Sapiencia elaborent, verum & modum recte utendi arte sua, eadem Sapiencia duce, addiscant.

C A P.